

FARNÍ ZPRAVODAJ

březen 2020

ročník 23

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brřov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC BŘEZEN:

Ježíš řekl: “Hleďte především Boží království a spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.”

(Matoušovo evangelium 6, 33. a 34.)

Milí čtenáři našeho farního zpravodaje.

JAN AMOS KOMENSKÝ A MOJE CESTA K JEHO DÍLU, A TAK BLÍŽE BOHU

1592–1670 († 350 let 1670–2020 * 430 let 1592–2022)

28. březen je významným dnem, kdy si letos připomínáme 428. výročí narození velkého moravského učence, filosofa, spisovatele Jana Amose Komenského, posledního biskupa jednoty bratrské, významného pedagoga, ne nadarmo nazývaného „Učitelem národů“. Na rozdíl od jeho místa posledního odpočinku v bývalém klášteře holandském Naardenu je místo narození nejednoznačné.

Mezi možná místa se řadí Uherský Brod, Nivnice a Komňa, která dala rodině původ a jméno Comenius. Svůj dramatický a plodný život prožil v letech 1592–1670. První neradostnou zkušenost měl již ve dvanácti letech, kdy mu v krátké době po sobě zemřeli rodiče, a tak se o něj starala jeho tetička ve Strážnici, kde začal studovat. Jeho studium pak pokračuje v roce 1608 na bratrské škole v Přerově. Díky svým studijním výsledkům dále pokračoval ve studiích na německých reformovaných školách, akademii v Herbornu a na univerzitě v Heidelbergu. Po návratu na Moravu byl v roce 1616 vysvěcen na kněze v Žeravicích, ze kterých pak pokračovala jeho cesta do Fulneku, kde působil jako rektor na zdejší škole a současně jako kněz jednoty bratrské a kde také poznal svoji první ženu Magdalénu Vizovskou. To ovšem již začalo období největší evropské války, trvající 30 let, která byla zahájena českým stavovským povstáním proti rostoucímu habsburskému tlaku v letech 1618–1620. Povstání bylo poraženo bitvou na Bílé hoře, a tak pro náš národ mělo tragické důsledky.

Protože Komenský odmítal konvertovat ke katolictví, musel opustit Fulnek a ukrývat se na různých místech Čech a Moravy (1621–1627). Po roce ukrývání roku 1622 mu na morovou epidemii zemřela žena a jeho dvě děti. V tomto nelehkém období pod vlivem těchto událostí právě sepsal hodnota díla *Truchlivý, Labyrint světa a ráj srdce, Hlubina bezpečnosti*, která mají i po 400 letech co říci člověku 21. století. V roce 1624 v Brandýse nad Orlicí poznává svoji druhou ženu Marii Dorotu Cyrillovou. Od roku 1628 pak odchází do exilu, nejdříve do polského Lešna, kde tvořil především díla z oblasti pedagogiky, jako je *Česká didaktika*, a kde připravoval plán na zlepšení organizace školství. Právě tato díla získala věhlas po celé

nekatolické Evropě, takže byl zván na různé univerzity, ale pozvání odmítal. Až v roce 1641 přijímá pozvání do Londýna, kde sepisuje a představuje spis *Via Lucis*. Pro zvyšující se tlak občanské války v Anglii a tím i znemožnění se podílet na plánech reformace vědy a školství s parlamentní pomocí, Anglii opouští a odjíždí krátce do Amsterdamu, aby mohl navštívit Stockholm a **Elblag a na pozvání vedl reformu tamního školství. Roku 1648 se společně s těžce nemocnou manželkou vrací nazpět do Lešna**, kde jeho druhá manželka umírá.

To už se ale blíží konec třicetileté války uzavřením vestfálského míru a tímto uzavřením i konec nadějí na návrat českých exulantů do vlasti. Sám se pak loučí s vlastí a církví spisem *Kšaft umírající matky jednoty bratrské*. Roku 1651 je pozván do Sedmihradska, aby zreformoval zdejší školství. Zde v Blatném Potoku píše učebnice *Svět v obrazech a Škola hrou*. Odtud se vrací v roce 1654 nazpět do Lešna. Právě při poslední Janově návštěvě Lešna ho zasahuje další tragédie v jeho životě. V období válek švédského tažení na katolické Polsko došlo v roce 1656 při nepokojích mezi katolíky a nekatolíky k vypálení Lešna jakožto nekatolického útočiště, kde si zachraňuje holý život a život členů rodiny. Tak přichází o svůj majetek, z něhož nejbolestivější je ztráta jeho rukopisů. Po této události pak konec svého života prožívá opět v Amsterdamu, kde také dne 15. listopadu 1670 umírá v blízkosti své třetí ženy Jany Gajusové, syna Daniela a přítele a lékaře Mikuláše Tulpa.

To bylo jen krátké připomenutí života J. A. Komenského s výčtem těch známějších děl. Napsal toho mnohem a mnohem více, uvedl jsem především ty, s kterými mám i osobní zkušenost. Z jeho života je zřejmé, že neměl život vůbec lehký, a to od dětství až na sklonek života.

Určující v jeho životě, to co mu dávalo sil do překonání těchto životních těžkostí, byla láska k Bohu a víra v Něho. I přesto, že většinu svého života žil v exilu, srdcem jako Moravan byl stále ve své vlasti a věřil, že v ní i dojde k obnovení náboženské svobody. Pochopil, že je třeba usilovat o nápravu celého světa a že prvním krokem k tomu je zlepšení ve výchově. Jan Amos Komenský je významná osobnost, která si zaslouží připomenutí jeho velikosti. A proto také v tomto období let 2020–2022 probíhají národní oslavy výročí Komenského (350 let od smrti, 1670–2020; 430 let od narození, 1592–2022). Více, včetně programu oslav, se lze dozvědět na www.comenius350.cz.

PROČ SI JANA AMOSE OSOBNĚ VÁŽÍM A CO MI PŘINESL DO MÉHO ŽIVOTA?

Pokud člověk ve svých modlitbách prosí o více víry, o bližší poznání Boha, Bůh se mu dá poznat. Asi každý má svoji cestu za Bohem jinou, a tak mně se dal poznat právě přes dílo Jana Amose. Pochopil jsem i proč právě skrze něho. I sebevětší ateista nemůže popřít jeho velikost a uznání po celém světě. Víím, že to není náhoda. Je to i takový zvláštní pocit, když najednou na každém kroku člověk spatřuje jeho jméno. Jako člověk pocházející z křesťanské rodiny, z maminciny katolické a z tatínkovy husitské, pohybující se jako každý více či méně mezi nevěřícími a věřícími v Boha, tak nějak tápe ve víře. Pak ovšem v životě mohou přijít méně radostné události (v mém případě i opakovaně), které při uvědomění si situace následně ukážou Cestu světla. Moje hlubší poznávání cesty za Bohem začalo skrze Janova díla. Pro mne jsou takovou „komentovanou Biblií“, kdy přibližuje jeho pohledem svaté Písmo. Tato naše společná cesta začala asi před rokem a půl na jedné bohoslužbě našeho bratra faráře Martina, slovy „Ať mír dál zůstává s touto krajinou, ať zloba, závist, zášť, strach a svár navždy pominou...“ vycházející ze spisu *Kšaft umírající matky jednoty bratrské*. Pak už to byl návrat do let zkoušky dospělosti, k jednomu z maturitních témat prostřednictvím klenotu české literatury *Labyrint světa a ráj srdce* o tom, jak to na tom světě chodí a kde hledat skutečné štěstí,

ráj srdce. Následovala kniha o tom, kde hledat bezpečí, kniha prohlubující pochopení ráje srdce, kniha s názvem CENTRUM SECURITATIS to jest HLUBINA BEZPEČNOSTI aneb Jasné vylíčení, *jak jen na samotném jediném Bohu a pokorném oddání a poddání se veškeré jeho vůli záleží dokonalé bezpečí v současném životě, pokoj a blaženost.*

Jeho slovy krásně vystihující přírovnání: „*Svět je kolo, co se točí, prudce chvěje, hlučí, zvučí. Kdo doprostřed neusedne, zamotá se a vypadne.*“

Následovalo moje putování na bohoslužbu do míst, které je uváděno jako jedno z možných míst Janova narození, Uherského Brodu, na základě příslého pevného rozhodnutí ze dne na den. Ještě nyní si pamatuji na to skálopevné přesvědčení. Bůh mi totiž na tomto místě poslal na cestu bratra, kterého osobně potkala stejná neradostná událost v životě, a byl mi svědkem, že i s touto (ne)nemocí se dá dožít požehnaného věku. S ním jsem rozprávěl o pomníku Komenského, obelisku Via Lucis (Cesta světla), i zda se dá ještě někde koupit kniha Cesta světla. Nyní ji mám rozečtenou, ale pochopil jsem z ní cíl žití, proč člověka táhne se učit novým a novým věcem. Je to totiž přirozeně lidské. Jan v ní píše: *“Přirozenost lidská si neukládá jiných cílů žití než vyučovat a učit se, protože oko se nenasytí díváním ani ucho slyšením (Kaz. 1)“*. Takže svět může být právem nazýván domem vzdělávání. *„Tak podle samotného záměru Stvořitele není svět ničím jiným než předehrou věčnosti, tj. nižší školou, do níž jsme posíláni dříve, než postoupíme do nebeské akademie“ (J. A. K. Cesta světla).*

Proto Bůh tuto svou školu štědře obdařil svými knihami:

- první a největší Boží knihou je viditelný svět
- druhou knihou je člověk sám
- třetí knihou jako komentář knihy vnějšího světa, jako vodítko vnitřního světa, svědomí – Písmo svaté

Toto je moje osobní zkušenost s poznáním některých děl Jana Amose. Poznávájme jeho odkaz více než „na bankovce“. Jeho myšlenky jsou prospěšné nejen jednotlivcům, ale národům, je v nich opravdu všeobecná lidská moudrost, jak ji Jan označuje za *pansofii*, potřebnou jejího působení na nápravu lidstva. Učme se a vyučujme se navzájem. Važme si náboženské a národní svobody, kdy můžeme opět veřejně mluvit o takto významném člověku nejen jako o pedagogu, ale i o teologu.

Alespoň v tento den výročí narození J. A. Komenského bych chtěl touto cestou poděkovat za jeho zanechaný odkaz celému světu a tím i Bohu za mé vyvedení z tápání. Děkuji. Víím, že se musím ještě hodně učit v této nižší škole, ale taky že jsem našel tu správnou cestu, Cestu světla. Bohu díky.

Váš bratr ing. Jaroslav Jura, Blansko

MODLITBA SLOVY JANA AMOSE KOMENSKÉHO K POSTNÍ DOBĚ:

Bože veškeré radosti a smíření, dej nám vidět, jak mnoho nám bylo odpuštěno, abychom sami nepřestali odpouštět. Obleč nás soucitem, dobrotou, skromností, pokorou a trpělivostí, abychom se snesli navzájem. Dej nám schopnost rozlišovat mezi věcmi podstatnými a služebními. Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ – 1. - 5. NEDĚLE POSTNÍ

6. 3. Světový den modliteb	7. 3. Apoštol Tomáš, T. G. Masaryk *1850
25. 3 Zvěstování Marii, matce Páně	28. 3. Jan Amos Komenský

SVÁTKY V MĚSÍCI BŘEZNU

PÁR SLOV K POSTNÍ DOBĚ

Stojíme na prahu postní doby, a proto vám posílám několik slov jako pozvání k hlubšímu prožití tohoto času. Předně je třeba říci, že „půst“ není na postní době to nejdůležitější a není to ani její nejhodnější označení. Původní název je Quadragesima, tedy Čtyřicetidenní. Čtyřicet let putoval Izrael pouští a čtyřicet dní se na poušti postil Kristus před svou veřejnou činností. Vstoupit do této zkušenosti je vlastním obsahem postní doby. Učit se v pokušeních pouště „chodit s Hospodinem“. Objevit jako kdysi Izrael, že z tvrdé skály může vytrysknout pramen a chléb k nasycení spadnout z nebe. Všechny zkoušky Izraele i Ježíšovy je možné shrnout do jediné: jde o otestování toho, zda skutečně spoléháme na Hospodina, nebo na něco jiného. Výzva k obrácení, kterou slyšíme o popeleční středě, není jen záležitostí naší vnější nápravy (v tomto smyslu nám to slovo právem zní trpce), ale především obrácením se od sebe k Bohu, soustředěním na to, co je podstatné (a proto nám může znít jako „sladké“ a laskavé pozvání). A v tomto smyslu je to nikdy nekončící proces (asi jako snaha oloupat cibuli).

Rád bych s vámi sdílel dva obrazy, které jsou pro mne v této chvíli aktuální a které mohou třeba být inspirací někomu dalšímu. Možná se vám někdy stalo, že jste při rozjezdu auta zapomněli zcela povolit ruční brzdou. Člověk pak šlape na plyn, motor burácí, ale auto se sune jako šnek. Energie vložená do jízdy se vůbec nevrací. Něco v autě začíná smrdět... Mně se v poslední době stává s autem něco opačného. Nevrací se mi lanko od pedálu plynu. Takže když vyženu motor do otáček, zůstane tam. Motor řve, ale v tomto případě auto jede. Nemusím ani šlapat na pedály, něco auto stále samo táhne dopředu. Jenže v určité chvíli a rychlosti to přestane být příjemné a vůz se stává neovladatelným. Pomáhá jen vypnout motor a zastavit s výstražnými světly.

Jako lidé jsme různí a tak máme ve svém vnitřním životě zpravidla sklon k jednomu, nebo ke druhému. Buď jedeme stále s lehce zataženou ruční brzdou, dře to a skřípe. Něco nás drží a poutá. A divíme se, že se nám nedaří nikam dostat. Anebo v nás stále vrčí vnitřní motor a táhne nás vpřed, od jedné akce a práce k druhé. I když jsme vyčerpaní, nedokážeme se zastavit. V dlouhodobé perspektivě to hrozí nějakým karambolem.

Smysluplně prožít postní dobu by tak mohlo znamenat všimnout si, k čemu mám blíž – a buď se osvobodit od toho, co mne poutá, nebo se zastavit a vypnout na chvíli motor.

Druhý obraz ke mně přišel při rozjímání v rámci duchovních cvičení od Karin Johne, kterými někteří z vás také prochází. U tajemství, že jsme „chrámem Ducha svatého“, doporučuje Johne uvažovat nad tím, co se stane, když dům změní majitele (tedy když pánem našeho života už nejsme my, ale Bůh). Možná potřebujeme ze svého života něco vyhodit, něco vyčistit a vyprázdnit, stáhnout se. Nebo naopak se více nebo nově otevřít druhým, obnovovat pobožené mosty a prošlapávat nové stezky.

Váš bratr Karel

CYKLUS LETOŠNÍCH NEDĚLNÍCH ČTENÍ Z BIBLE PŘI BOHOSLUŽBÁCH

Biblická čtení letošního ročního cyklu A jsou převzatá ze starodávné tradice. Tyto texty doprovázely katechumeny (připravující se na křest) na jejich putování ke křtu a přinášejí nám úžasnou zvěst o tom, co Bůh působí ve křtu.

Jsou tedy tou nejlepší křestní katechezí nejen pro připravující se na svůj křest, ale pro nás všechny, kdo už jsme pokřtěni, abychom si znovu svůj křestní slib obnovili a připomenuli.

První neděle – neděle pokušení. Je to všeobecný úvod do celé postní doby. Poukazuje na boj, který musí podstoupit každý, kdo se definitivně rozhodl pro Krista. Církev o této neděli vyslechne svědectví kmotrů a katechetů a poté slaví vyvolení těch, kdo mají o Velikonocích přijmout svátosti uvedení do křesťanského života. O následujících nedělích představí těmto kandidátům křest skrze obraz vody, světla a života.

Druhá neděle – neděle Abraháma a proměnění. Křest je svátostí víry a Božího synovství. Spolu s Abrahámem, otcem víry, se má také katechumen vydat na cestu a vyjít ze své země (první čtení). Cíl tohoto putování vidíme v Kristově proměnění (evangelium). V Kristu je nazván „synem Božím“ každý, kdo přijal křest.

Třetí neděle – neděle Samaritánky. Tak jako Izraelité během putování na poušti, stejně i katechumen hledá vodu, která mu dá spásu (první čtení). Ježíš mu stejně jako Samaritánce oznamuje, že mu může dát vodu života, která dokonale zažene jeho žízeň (evangelium). Touto vodou je jeho Duch (druhé čtení). Jak dosvědčil Jan Křtitel, Ježíš je ten, kdo křtí vodou a Duchem svatým. Církev o této neděli slaví první skrutinium a během následujícího týdne předá katechumenům vyznání víry.

Čtvrtá neděle – neděle slepého od narození. Ve křtu je člověk vysvobozený z temnot a naplněný (evangelium). Je uschopněný žít jako syn světla (druhé čtení) a posvěcen královským pomazáním (první čtení).

Pátá neděle – neděle Lazara. Křtem přechází člověk ze smrti k životu (evangelium a první čtení). Stává se nositelem Božího zalíbení a může žít v síle Ducha vzkříšeného Krista (druhé čtení). Slaví se třetí skrutinium a v následujícím týdnu předává církev katechumenům modlitbu Páně (Otče náš), Desatero a Vyznání víry.

Bratr Martin

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ II.

Připravujeme pro vás příjemná setkání nad různými otázkami, které si každý z nás klademe. Překonejte ostych a přijďte. Setkání se konají v Blansku. Opravdu záživně a fundovaně! Co nás ještě zajímavého čeká?

1. Nová smlouva	Úterý 3. 3. 2020
2. Nová smlouva nahrazuje starou	Úterý 10. 3. 2020
3. Ježíš Kristus – naplnění zákona	Úterý 17. 3. 2020
4. Boží soud	Úterý 24. 3. 2020

Všechna setkání se konají V UVEDENÉ TERMÍNY od 17.30 do 18.30 hodin MÍSTO BIBLICKÝCH HODIN. Moderuje Ing. Jiří Rokos

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2020

Srdečně Vás všechny zveme k setkání,
které se bude konat v pátek dne 6. března 2020
v 17:30 hodin v dřevěném kostele v Blansku.

Připojíme se tak k lidem ve více než 170 zemích světa, kteří se od roku 1887 vždy 1. pátek v březnu scházejí *při společných modlitbách a sbírkou z tohoto setkání přispějeme k celorepublikové sbírce.*

Program pro rok 2020 připravil výbor Světového dne modliteb ze Zimbabwe.
Setkání pro vás připravuje sestra Dáša Bačkovská se spolupracovníky.

POTŘEBUJETE SI POPOVÍDAT NEBO NĚCO PROBRAT S BRATREM FARÁŘEM?

Pokud potřebujete cokoli vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami nebo po nich.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin
- každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin
- nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

PŘÁTELSKÉ SETKÁNÍ NA BRŤOVĚ

Na pátek 13. března 2020 v 19:00 hodin připravujeme přátelské posezení na Brťově v místním obecním domě. Prohlédneme si fotografie a sdělíme svoje zážitky z loňské poutě do Izraele. Popovídáme si, podělíme se o svoje radosti i starosti. Srdečně zveme i sestry a bratry mimobřťovské!

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Děti se tvořivou formou, vyráběním předmětů, zpíváním a hrou učí znát biblické příběhy a rozumět jim, učí se poznávat základy naší křesťanské kultury. Proč nedát svému dítěti tuto vnitřní výbavu do života?

Jedna skupinka má své setkání každé úterý v 16:00 hodin a druhá v pátek v 18:30 hodin v Blansku.

Nabízíme možnost konání setkání pro děti i mimo Blansko a rádi. Ozvěte se, kdo a kde byste měli zájem o tento druh setkávání. Prosíme o odpovědi na otázku: „Chcete mít u vás setkávání pro děti, klidně i doma ve vaší rodině?“

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci únoru se sejde rada starších na svém jednání v pondělí 16. 3. v 18:30 hodin v Blansku. Přijďte! Zveme k účasti.

SETKÁVÁNÍ – PŘÍPRAVY DOSPĚLÝCH NA KŘEST V BLANSKU

Začínáme přípravy pro dospělé na křest, který přijmou v roce 2020 o Velikonocích. Ozvěte se další zájemci o křest dospělých. Setkáváme se v úterý v 19:00 hodin.

SETKÁVÁNÍ CHLAPSKÉ SKUPINKY

Pohodové setkání k popovídání a sdílení životních zkušeností ve společenství mužské skupinky.

Setkáme se v pátek 20. 3. v 18:30 hodin.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte se o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

LEKCIONÁŘE, ZPĚVNÍKY, VÝKLADY NEDELNÍCH TEXTŮ

V posledním čase se někteří ptáte, zda je možné mít doma vlastní Lekcionář (knihu, z níž čteme nedělní biblická čtení, při bohoslužbách), výklad k biblickým textům, zpěvník nebo další duchovní literaturu.

Zájemci, hlaste se u bratra faráře Martina.

SVÁTOST POKÁNÍ, POSTNÍ ZPOVĚĎ

O první postní neděli 1. března 2020 bude při všech bohoslužbách vysluhovaná svátost Pokání s veřejnou zpovědí. Připravme se na tyto vzácné chvíle smíření a odpuštění doma, inspirací ať je pro nás text ve zpravodaji viz výše.

ZPĚVNÍK

Mnozí jste si již všimli nebo využili... ostatním nabízíme. Naše zpěvníky, kancionály za dobu svého používání jevily už známky „opotřebení“. To je dobře, že je používáme a neleží někde na polici. Podafilo se nám zajistit opravu stávajících zpěvníků, aby nám mohly dobře sloužit dál. Bohu k oslavě a nám k duchovní radosti a povzbuzení. Můžete si vyměnit svůj zpěvník za nový.

Informace podáváme při každých bohoslužbách.

MODLITBY

V modlitbě máme obrovskou sílu a duchovní moc. Každý máme na srdci nějaký modlitební úmysl.

Chválu, díky, prosby, vyznání...Napište to, co Vám leží na srdci na kousek papíru, dejte bratru faráři. Zahrne Vaše prosby do společných přímluvných modliteb. Můžete je i vložit do schránky přímo v kostele. Společně se modlíme také na všechny modlitební úmysly v závěru biblických hodin. Můžete dát konkrétní modlitební úmysly za nemocné, životní jubilea, osobní starosti...jak máte na srdci.

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

V měsíci březnu nás čekají každoroční výroční shromáždění.

Zhodnotíme na nich službu, práci i hospodaření našich farností za L. P. 2020.

Srdečně vás všechny zveme. Radi seznámíme s výsledky života našich společenství.

Výroční shromáždění se konají v neděli 22. 3. v 9:00 hodin v Blansku

a v neděli 29. 3. ve 14:15 hodin ve Vyškově.

Těšíme se na setkání, věříme, že to bude zajímat mnohé z nás.

Členové rad starších.

ZMĚNA ČASU

Už tento měsíc, na konci března, se bude měnit čas na tzv. letní. Opět budeme v noci z 28. na 29. březen 2020, 2:00 -> 3:00 posouvat hodiny dopředu.

Pozor, ať nepřijedete do kostela po bohoslužbách!

VYŠKOV

Bohoslužby se konají ve sboru Dr. Karla Farského, který stojí na hlavním náměstí ve Vyškově. Bílá stavba v dolním konci Masarykova náměstí s kalichem a křížem ve štítu. Novorománská stavba s pozdějšími úpravami byla postavena v r. 1885 na jižní straně východní části hlavního Masarykova náměstí č. 15/čp. 73, na místě městských jatek či masných krámů zbořených r. 1874, pozemek byl zakoupen 1877. Autora stavby žel neznáme. Větší oprava proběhla po požáru města v květnu 1917. Pro úbytek věřících již nebyla budova od r. 1926 užívána k bohoslužbám (ty se pak měly konat v menší modlitebně v jiném domě) a v r. 1929 byla prodána městu Vyškovu, které zde umístilo sbírky muzea. Tehdy byl proražen nový hlavní vchod přímo z náměstí. V r. 1954 budovu odkoupila Církev československá husitská, která ji adaptovala v letech 1955–1957 podle projektu architekta Janáka na sbor Dr. Karla Farského. Slavnostní otevření se uskutečnilo 7. července 1957. Oprava plechové střechy byla provedena 1968–1969, v letech 1990–1991 obdržel chrám novou fasádu a k další opravě interiéru došlo v r. 2002 a 2013. Pro ojedinělou akustiku se v chrámu též pořádají příležitostné koncerty. Město Vyškov představuje jediný případ v České republice, kdy byla synagoga umístěna přímo na hlavním náměstí, přičít to lze jednak toleranci obyvatel města, jednak silnému vlivu místních Židů ve vedení radnice (řada vlivných židovských podnikatelů působila jako radní města). Synagoga ve Vyškově má řadové, rohové situování, po stránce konstrukční je to prostorná halová dvoupodlažní budova krytá neckovou střechou, bez přístavků, obdélného půdorysu. Původní rozvrh byl obvyklý: nástup mužů a žen vedl společně od jihozápadu z prostorů Zámecké ulice do předsíně, odkud pokračovali muži přímo do hlavního sálu a ženy vystoupaly po schodišti na ženskou galerii, zřejmě po jedné straně sálu. Řazení lavic vodorovné, řečniště již posunuté až ke svatostánku, který je umístěn na severozápadní straně z důvodů dané urbanistické situace. Vnitřní rozměry celého sálu činí 10,8 x 20,0 m. Při poválečné přestavbě byla změněna orientace vstupu a svatostánku o 180 stupňů a namísto ženské tribuny vestavěn na opačné straně nový kůr s varhanami. Ženská galerie byla totiž do haly vestavěna na způsob balkonu, takže nebyl takový problém její umístění změnit – dnes tedy vede vstup od severovýchodu, přímo z náměstí, po několika schůdcích, řešení schodiště a galerie je obdobné jako v původním rozvrhu. Halu zakončuje plochý strop s mohutnými fabiony o světlé výšce 9,8 m. Severovýchodní a jihozápadní průčelí prolamují tři okenní osy, jihovýchodní šest, přičemž obě krajní okna jsou slepá. Okna a dveře dřevěné s půlkruhovým ukončením. Venkovní fasáda je hluboce pročleněná systémem odstupňovaných pilastrů, soklem, kordonovou a podstřešní římsou se zubořezem a atikou. Osy nástupů zvýrazňuje ve výši atiky půlkruhový štít. V ose severovýchodního průčelí dodnes najdeme typické kruhové okno (nad původním svatostánkem), nad ním v půlkruhové síti bývalo dozajista umístěné kamenné desatero jako určující symbol (dnes kalich s křížem). Nezvyklou neckovou střechu původně korunoval kovaný výzdobný prvek evokující zábradlí.

Světlé a útulné prostředí dodává neopakovatelnou atmosféru místu propojujícímu kultury a staletí. Kéž chrám naplňuje víra, naděje a láska těch, kdo přebývají pod jeho střechou. Přání žalmisty je i naší vroucí prosbou: “Ó, jak rád slyším ta líbezná slova, půjdeme do domu Hospodinova.”

V letošním roce 2020 by mělo dojít k rekonstrukci a opravě střechy kostela.

Naše církev byla ve Vyškově založena v roce 1922. Bohoslužby a obřady se konaly v měšťanské škole. V roce 1946 byla zakoupena velká farní budova na ulici Hrnčířské. Zde bylo sídlo

farního úřadu, byt faráře i bohoslužebná síň. V roce 1955 až 1957 se konala přestavba bývalé synagogy na vyškovském náměstí. Za výrazné pomoci nejen církve, ale i péčí města Vyškova je průběžně opravována. Čistý prostor a jednoduchá výzdoba jsou místem k modlitbě a ztišení jako stvořená. Pro výbornou akustiku je sbor využíván k řadě koncertů. Vnitřní prostor zdobí 21. moderních obrazů (zásadní momenty z Ježíšova života) od malíře Mgr. Libora Bartoše. Stůl Páně a kazatelna z 50. let pocházejí z dílny našich farníků, z továrny bratří Hudců z Račic. Kostelní lavice byly dovezeny ze zrušeného německého kostela v pohraničí v roce 1956. Zvláštní směsice židovské prostory, husitského společenství, německých lavic a moderních obrazů dává soulad ke ztišení nad Božím slovem. V zimě je kostel vytápěn přímotopy v lavicích. Kostel však není jen historie a budova, ale společenství lidí, kteří zde žijí. Pronesli jsme po téměř stoleté novodobé historii svého společenství všechny radosti i strasti v síle svého Pána. S nadějí vyhlížíme nové impulzy a obnovu. Těšíme se na každého, kdo k nám najde cestu.

Pravidelné bohoslužby se zde konají: každou 1., 3. a 5. neděli v měsíci ve 14:15 hodin.

Správci sboru: Jiří a Ludmila Hadačovi

Farní budova: Ve Vyškově na ulici Havlíčkova č. 17. V secesní budově z roku 1890 se také nachází budova farního úřadu. Protože farnost nemá zde bydličního vlastního faráře, ale administrátora z Blanska, je budova fary pronajatá. Duchovního správce najdete ve sboru před bohoslužbami a po nich.

Bratr Martin

PROŽILI JSME

SLAVNOST HROMNIC 2. ÚNORA L. P. 2020

V podvečer 40. dne po narození Páně a v den svátku Uvedení Páně do chrámu jsme slavili na deseti místech našich obcí bohoslužby. Působivá atmosféra celé bohoslužby byla dotvořená slavností světla. Kéž je Ježíš tím skutečným světlem našeho života a necháme moc jeho lásky působit a rozjasnit jakoukoliv temnotu v nás i kolem nás. Ať

jeho světlo prozařuje naše životy,
vztahy, rodiny, farnost i naši zemi.
Přinášíme vám vzpomínku na tento
den z Blanska, Rudice a Brťova.

Bratr Jiří Hadač

SETKÁNÍ VE FARNOSTI

Ráda bych se s vámi podělila o radost z jednotlivých setkání během týdne v Blansku. Kromě bohoslužeb se setkávají děti v hodinách náboženství, dospělí lidé na biblických hodinách, při přípravě na křest o letošních Velikonocích, konají se různé rozhovory a přípravy pro snoubence. Cyklus „Otázky, které nás zajímají II“ mám moc ráda. Vážím si bratra ing. Jiřího Rokose z Černé Hory, který s hlubokými biblickými znalostmi obdarovává nás účastníky, ale i čtenáře našeho farního zpravodaje. Nenechte si ujít zbytek tohoto cyklu a vše vám doporučuji, PŘIJĎTE!

Radka Hloušková z Babic

FARNÍ MASOPUST V BLANSKU 23. ÚNORA 2020

Ráda bych se s vámi podělila o své zážitky z letošní masopustní neděle v Blansku. Byli jsme s manželem, my, farníci vyškovští, pozváni farníky z Blanska mezi vás blanenské. Brzy ráno jsme vyrazili z Vyškova vlakem na cestu tak, abychom včas otevřeli dveře blanenského kostela a mohli s místními prožít ranní bohoslužby. Bylo příjemné vidět zaplněný kostel bratry a sestrami i milými hosty.

Krásně ranní zimní sluníčko pronikalo okny dovnitř. Jak jsme po skončení bohoslužeb vycházeli ven z kostela, tak nás děvčata z farní rady s koblihami a koláči zvala na masopust probíhající na farní zahradě. S ostatními jsme rádi pozvání přijali.

Nic nechybělo: polévka, vařená kolena, žebra, ovar... každý si mohl vzít to, na co měl chuť. K zakoupení byly jitrnice, jelita, tlačěnka, škvarky, polévka, klobásky... Sestry všechny hostily koblihy, koláči, kávou, čajem... Harmonikářka Liduška z Babic nám na farní zahradě krásně hrála a zpívala. Venku na trávníku jsme si zatancovali. Dalo se celé dvě hodiny klidně být

venku a zima nebyla. Moc se nám mezi vámi, ostatně jako vždy, líbilo. Skupinka masek vytvořila báječnou masopustní atmosféru. Škoda těm, kdo nepřišli.

Lidka Hadačová, Vyškov

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

Otázky, které nás zajímají – 3. blíží se konec světa?

Ateisté i křesťané se shodují v tom, že svět v podobě, jak jej dnes známe, nebude existovat věčně, ale zanikne. Podle ateistů bude Země zničena zhruba za 5 miliard let, kdy Slunce vybuchne a změní se v tzv. červeného obra, podstatně zvětší svůj objem a Zemi i okolní planety pohltí, pokud ovšem nedojde dříve k jiné katastrofě, např. ke srážce s nějakým asteroidem. Křesťanský pohled se v detailech u jednotlivých církví liší, ale v tom základním se shoduje. Dějiny tohoto světa budou ukončeny Božím zásahem při 2. příchodu Ježíše Krista a svět v dnešní podobě přestane existovat. Nastane vzkříšení mrtvých v těle. Těla spravedlivých budou přeměněna a „oslavena“. Země bude obnovena a budou na ní žít obyvatelé Božího království. Tím, co je po smrti a co se stane s různými skupinami lidí, se budeme podrobněji zabývat příště.

Církev československá husitská se koncem světa příliš nezabývá a je ve výkladu Božího slova a závěrech v tomto směru opatrná. Jisté je, že jako křesťané se nemusíme o budoucnost světa obávat, neboť Bůh ji má ve své moci, zná ji a prostřednictvím svých proroků nám do ní také dává nahlédnout: Ámos 3,7 „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.“ Budoucnost i konec tohoto světa je (poměrně stručně) např. zjevena ve 2. kapitole knihy **Daniel**, když prorok Daniel vykládá králi Nebúkadnesarovi jeho děsivý sen o velké soše. Doporučuji všem si tuto kapitolu přečíst. O konci světa také mluví Ježíš se svými učedníky ve 24. kapitole Matoušova evangelia. Učedníci Ježíšovi nadšeně ukazují chrámové stavby, on je však upozorňuje, že budou zničeny. Stalo se tak skutečně při dobytí Jeruzaléma Římany v roce 70. Učedníci však ve svém myšlení spojují zničení chrámu s koncem světa a ptají se Ježíše na podrobnosti. Ježíš jim to nevyvrací (možná by to v té chvíli neunesli) a popisuje jim určitá znamení blížícího se konce světa, varuje je (a také nás!) před falešnými Mesiáši a upozorňuje, že den jeho druhého příchodu je utajen a nelze jej proto žádným způsobem vypočítat: **Matouš 24,1-14.21.29-31.36.44** „*Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu chrámové stavby. On však jim řekl: „Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno. „Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: „Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!“ Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat ‚já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé. Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě není konec. Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. Ale to vše bude teprve začátek bolestí. Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno. A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět; povstanou lživí proroci a mnohé svedou, a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec. Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzíří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou. On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené do čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým. O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“*

Ing. Jiří Rokos z Černé Hory

Reakce od ing. Zdeňka Laity z Černé Hory na minulý text:

Otázky, které vás zajímají – 2. evoluce, nebo stvoření?

Námět do diskuse.

Po přečtení této úvahy bratra Ing. Jiřího Rokose se mi neodolatelně vkrádala do myslí otázka, proč je třeba dávat do protikladu teorie evoluce a stvoření. Podle mého názoru se tato dvě pojetí navzájem nevyklučují. Předpokladem ovšem je, abychom obsah Bible nepojímali dogmaticky, fundamentalisticky. V následující úvaze budu vycházet z rozhovoru předního českého astronoma, který se netají svou křesťanskou vírou, RNDr. Jiřího Grygara s kardinálem Dukou.^{+/} V tomto rozhovoru je hned na začátku zdůrazňováno, že texty Bible nejsou učebnicí přírodopisu, její teze jsou nadčasové, nezávislé na současné úrovni poznání, a proto jsou vyjádřeny v podobenstvích. Jsou určeny pro nejširší okruh čtenářů, od chudých negratných pastevců žijících před třemi tisíci lety až po univerzitní profesory. Podobně i Kristus používal podobenství pro výklad svého učení, aby bylo srozumitelné nejširší posluchačské veřejnosti. Nelze tedy brát tyto texty doslovně, jako ostatně žádné podobenství.

„Na počátku bylo slovo...“ praví se na začátku evangelia Janova. Při aplikaci na současné vědecké astronomické poznatky to můžeme docela dobře interpretovat tak, že Bůh nejprve formuloval zásadní přírodní zákony, podle nichž se bude vesmír řídit. Je známo, že tyto zákony jsou exaktní a jejich konstanty jsou velice přesně určeny, neboť již odchylka v řádu daleko menším než tisícina procenta by způsobila, že by vesmír nebyl stabilní a záhy se zhroutil. Když byly zákonitosti dány, mohlo teprve dojít k „velkému třesku“.

V knize Genesis je psáno, že Bůh stvořil svět během šesti dnů, v 7. kapitole knihy Makedajským se pak praví, že Bůh stvořil svět z ničeho. Nebudeme-li dogmaticky trvat na době šesti dnů, pak tato slova zcela přesně popisují děje, které známe z teorie „velkého třesku“. Že si nedovedeme představit nekonečně malý bod o nekonečné hmotnosti? Kdo z nás si dovede představit něco pod pojmy „nic“ (nikoli pouhé prázdno, ale absolutní nic) a „nekonečno“? Moderní věda (a nejen astronomie a fyzika) dnes namnoze operují s pojmy, jež si v realitě nedokáží představit ani autoři těchto teorií. Důležité však je, že tyto matematické abstrakce fungují a že dokáží nejen vysvětlit známé skutečnosti a jevy, ale i zdárně předpovědět to, co se experimentálně nebo měřeními potvrdí dodatečně. Příkladem může být Einsteinova teorie relativity, kterou si téměř nikdo prakticky nedokáže představit, ale bez praktické aplikace jejích závěrů by nebyla možná např. navigace GPS či kosmické lety.

S tvrzením, že „evoluční teorie je neslučitelná s křesťanskou vírou“, rovněž nemohu souhlasit, protože evoluční teorie je založena na nesčíslných vědecky prozkoumaných paleontologických nálezech a je v souladu i s pozorováním současných změn, tzv. mutací a navíc neodporuje biblickému podobenství, že Bůh stvořil svět během šesti dnů – tedy nikoliv najednou, ale v průběhu delšího času. Ostatně sám autor připouští tzv. mikroevoluci, ovšem lidský věk je příliš krátký na to, aby se malé změny mohly kumulovat do vzniku nového druhu. Ale na velké změny měla příroda dost času v řádu miliard let.

---

^{+/} Tento rozhovor byl odvysílán Českou televizí 1. 1. 2014. Mám jej nahraný a rád případným zájemcům zapůjčím nebo se pokusím udělat kopii.

^{++/} Doporučuji knihu „Jak vznikl člověk“ autora RNDr. V. Mazáka (edice Kotva 1986)

Oba bratři Zdeněk i Jiří jsou účastníky úterních večerů, můžete si s nimi popovídat na tomto setkání.

Nesmírně velkou „laboratoř“ světového oceánu, miliardy let času a ohromné zdroje energie měla příroda k dispozici, aby se v prahorní „polévce“ světového oceánu, roztoku aminokyselin, které se v raných dobách existence Země dostaly na zem při jejím „bombardování“ asteroidy a kometami, zcela normálním způsobem „pokusu a omylu“ vytvořily postupně čím dál složitější útvary až po DNA. Ačkoliv statistická pravděpodobnost tohoto procesu je velmi malá, během dlouhé doby k tomu může dojít. (Pravděpodobnost výhry ve Sportce je zhruba 1:10 miliardám, a přece téměř každý rok někdo vyhraje první cenu. Stačí mít trpělivost a dost času.) První primitivní život vznikl na Zemi před 3,5 miliardami let. Další vývoj je více méně dobře zdokumentován na základě paleontologických nálezů. Podle toho se první savci objevili před 130 miliony let, druh homo habilis jako prvý reprezentant rodu homo pak před necelými 2 miliony let a moderní člověk druhu homo sapiens před 30 až 40 tisíci lety. ^{++/}

Závěrem bych chtěl upozornit na chybnou aplikaci 2. věty termodynamické, konkrétně veličiny entropie. Stejně jako u příkladu s ledničkou, lze dodáním vnější energie zvýšit i míru uspořádanosti systému. Tak se děje např. při růstu rostlin, kdy se jednoduché sloučeniny – oxid uhličitý, voda, amoniak – za působení sluneční energie přemění i na ty nejsložitější látky jako cukry, škrob, bílkoviny, vitaminy, barviva, toxiny. Stejně tak andulka, která se živí prosem, dokáže ze své jednoduché potravy vytvořit zobáček, pestré peří atd., ovšem za cenu toho, že k tomu spotřebuje část energie z prosa. A v pravěkém oceánu, kde se vyvinul život, bylo energie dostatek jak ze slunce, tak i z geotermálních pramenů geologicky nestabilního dna se spoustou sopek. Času i prostoru k tomu bylo také dost, Bůh přece neměl nejmenší důvod spěchat a oněch biblických šest dní je třeba chápat jako podobenství.

CÍRKEV

PRVNÍ REFORMACE

V druhé polovině 12. století vzniká v církvi reformní hnutí, které usiluje o nápravu církve, která se již viditelně rozešla s původní zvěstí evangelia. Hlavní příčinou různých zlořádů byla politická moc, kterou církev postupně získala, a bohatství, které lákalo do církevních funkcí lidi nečestné a Kristu nevěrné. Oficiální církev tato hnutí většinou tvrdě potírala (např. valdenské), jiná se však stala její součástí, např. řád františkánů, Založil jej František z Assisi, který objevil krásu křesťanského života v chudobě a lásce ke všemu stvoření.

František z Assisi (1182–1226) byl z bohaté rodiny, ale když slyšel evangelium o povolání Ježíšových učedníků (Matouš 10), zvolil si život v chudobě. Jeho ideálem bylo naprosté zřeknutí se majetku spojené s důvěrou, že o člověka, který slouží svým bližním (především nemocným), se postará Bůh, a proto se již nemusí starat o zítřek. *Kdo touží po penězích, aneb cení je více než kamení, toho chce ďábel ošálit. Mějme se tedy na pozoru, abychom opustivše všechno neztratili pro takovou maličkost království Božího.* Spolu se svými žáky si životní potřeby opatroval žebrotou a odmítal přijímat peníze. Důvěra v Boží dobrotu a odmítal přijímat peníze, Důvěra v Boží dobrotu jej přivedla k radosti nad krásou Božího stvoření a přírody. Ve věcech víry zachoval poslušnost církvi, takže jeho řád „menších bratří“ byl roku 1210 schválen papežem. Ve své zvěsti psal: *Pán dal mně, bratru Františkovi, že jsem takto začal konat pokání. Pokud jsem byl v hříších, zdálo se mi příliš konat pokání. Pokud jsem byl v hříších, zdálo se mi příliš hořkými vidět malomocné. Proto Pán mě mezi*

ně uvedl a milosrdně jsem se jich ujal. A když jsem od nich odcházel, proměnilo se to, co se mi zdálo hořkým, ve sladkost a opustil svět... Když mi potom Pán svěřil péče o bratry, nikdo mi neukazoval, co bych měl činit, ale sám Nejvyšší mi zjevil, že mám žít podle evangelia. A ti, kdo přicházeli, aby tento život přijali, dávali vše, co mohli mít, chudým.

Příchodem císaře **Karla IV.** Stává se z Prahy duchovní a kulturní centrum Evropy a přenáší se sem zápas o reformu církve. Mezi první reformátory, kteří působili v Praze, počítáme Konráda Waldhausera, který působil mezi německy mluvícími měšťany, Jana Milíče z Kroměříže a Matěje z Janova. Všichni kladli důraz **na kázání slova Božího** a neváhali kritizovat zlořády současné církve. Mezitím byli dva papeži, kteří se vzájemně dávali do klatby. Koncil svolaný do Kostnice tomu měl učinit přítrž.

Roku 1402 začal v Praze působit jako kazatel v nedávno zřízené Betlémské kapli **mistr Jan Hus** (*1371). Po vzoru anglického bohoslovce Jana Viklefa pokládal za nejvyšší autoritu v církvi Písmo a odmítal poslouchat církevní hodnostáře, kteří se jím neřídí. O tom, kdo patří do církve a komu jsou odpuštěny hříchy, rozhoduje podle Husa pouze Bůh, nikoli papež. Zpočátku měl Hus, který působil také na pražské univerzitě, podporu krále i pražského arcibiskupa. Ztratil ji však, když se veřejně postavil proti prodávání odpustků, z kterých měla být financována válka, kterou papež vedl proti neapolskému králi. Když mu bylo znemožněno kázat v Betlémské kapli, odmítl se podříditi a **odvolal se k Ježíši Kristu**. Nakonec musel Prahu opustit a dva roky působil na venkově. Zde napsal řadu českých i latinských spisů. Byl přesvědčen, že pravdu, kterou objevil v Písmu, bude moci veřejně obhájit na koncilu. Ač byl svými přáteli zrazován, odjel do Kostnice, ale byl tu zatčen a dostal na vybranou buď vše odvolat, nebo zemřít. Hus byl ochoten podříditi se **důkazům z Pisma**, jeho soudci však trvali na tom, že nejvyšší autoritou v církvi je koncil sám. Protože své názory neodvolal, byl Hus prohlášen za kacíře a 6. července 1415 upálen. Když byl na popravišti naposledy vyzván, aby odvolal, řekl: *Bojím se tak učiniti, abych se neprohřešil Bohu a proti svému svědomí a abych mnohým, kterým jsem kázal, nedal pohoršení*. Rok nato byl v Kostnici upálen i Husův přítel **Jeroným Pražský**.

V Čechách vyvolalo toto rozhodnutí koncilu bouři odporu, ke kterému se připojila i řada šlechticů a měst. K husitskému hnutí se přihlásila také pražská universita. Vznikají **čtyři pražské články**, které žádají: svobodné kázání Božího slova, přijímání z kalicha i pro laiky, návrat církve k apoštolské chudobě a potrestání všech hříchů, které odporují Božímu zákonu, bez ohledu na postavení osob.

Papež postupně vyhlásil proti odbojným Čechám několik **křížových výprav**, které však byly poraženy lidovým vojskem vedeným Janem Žižkou z Trocnova a později i jeho nástupcem Prokopem Holým. Velkým vítězstvím české reformace bylo, že teologové husitského hnutí byli pozváni na **koncil v Basileji** (1431), kde se jim podařilo dosáhnout, aby čtyři pražské články platili alespoň v Čechách. Cílem husitského hnutí však nebylo založení nové církve, ale reforma celého křesťanství. Oficiální církev to však odmítla a radikální husitské hnutí bylo nakonec vojensky poraženo v bitvě u Lipan 1434. Většina národa se pak hlásila k církvi zvané ultrakvistická (podobojí), která dál rozvíjela husitskou teologii. V jejím čele stál zpočátku **Jan Rokycana**, jehož biskupský úřad však nebyl Římem nikdy uznán. Zemský sněm v Kutné Hoře stanovil roku 1485 na svou dobu nebyvalou zásadu snášenlivosti mezi katolíky a církvi podobojí: *Každý z nás poddané naše... v pokoji při obličejí přijímání jich, buď pod jednou, nebo pod obojí způsobou... zachovati máme. Žádnou mocí je nenutíce... tak, aby každý spasení svého hledal podle důvěření svého*. Na tuto tradici navazuje naše církev.

Nový podnět k reformě vzešel díky spisům **Petra Chelčického** (1390–1460), který zásadně odmítl násilí ve věcech víry. Skrze *donucování nemá král moci, aby lid přivedl k milování Boha, a tak jej polepšil*. Na tyto myšlenky navázala skupina kolem **Bratra Řehoře**, která se uchýlila do Kunvaldu. Zde se jako první odvážili utvořit nové křesťanské společenství, nezávislé na církvi římské. Ze svého středu si sami vybrali kněze a vzdali se nutnosti jejich biskupského svěcení (1467). Programově odmítali ve věcech víry jakékoli násilí a usilovali žít co nejvíce po vzoru prvotní církve. My jsme se na to vydali, abychom samým tolíko Čtením (Písmem) *se spravovali a příklady Pána Krista a svatých apoštol v tichosti, pokoře, trpělivosti a milování nepřátel*. Protože **jednota bratrská** nebyla dlouho uznána, žily její sbory díky ochraně, kterou jí poskytovali její přívrženci, členové z řad šlechty. Počet členů Jednoty nebyl velký, ale měla veliký vliv. K jejím představitelům patřil např. **Jan Blahoslav**, který začal s překladem Písma z původních jazyků. Toto dílo pak vyšlo v šesti dílech v Kralicích na Moravě (1579–1593) jako vůbec první překlad bible do češtiny z původních jazyků. Užívá se dosud.

Zásadou bratrské teologie bylo rozlišování věcí **podstatných, služebných a případných**. K podstatným věcem patří pouze Boží milost, zásluha Ježíše Krista a dary Ducha svatého. Člověk je přijímá svou vírou, láskou a nadějí. Pouze na těchto podstatných věcech záleží naše spasení. Bůh nám je nabízí prostřednictvím věcí služebných, k nimž na prvním místě patří Písmo svaté. Kázání Božího slova, církev, její služebníci a svátosti. Služebných věcí má křesťan vděčně užívat, ale v případě nouze může být spasen i bez nich. Pokud přestanou být věci služebné nositeli věcí podstatných, stávají se bezcenné, marné a škodlivé. Třetí oblast tvoří věci případné, což jsou různá církevní ustanovení, řády, úřady a ceremonie, které se mohou měnit podle místa a času. Křesťan jimi není ve svobodě svého svědomí vázán. Právě nerozlišování těchto věcí způsobilo podle českých bratří v církvi zmatek a nejistotu ohledně naší spásy. Věci základní byly opuštěny a místo nich lidé spoléhali na věci falešné a nepodstatné.

Jednota kladla důraz na to, že nestačí pouze slyšet evangelium a uvěřit mu, ale je třeba této víry žít a nést její ovoce. K tomu bylo třeba, aby si členové sboru navzájem pomáhali a byli jeden druhému příkladem. Velký význam měl řád bratrské kázně. Na jeho dodržování dbali bratři soudci, kteří se s kazateli sboru radili, koho je třeba napomenout.

Bratr Martin

SVĚDECTVÍ NAŠICH PŘEDKŮ

V souvislosti s jubileem naší církve obracíme svoji pozornost k našim svědkům víry. Tato rubrika farního zpravodaje vychází z myšlenek a života Jana Ámose Komenského, který zemřel právě před 350 lety. Bratr Jiří

ČTVRTÝ DÍL

Biblické texty: Matoušovo evangelium 5:13-16, Římanům 12:1-2, Kolosským 3:1-13

Citát Komenského:

„Cílem veškeré zbožnosti je smíření s Bohem.“ „Právě upokojení mysli naučil jsem se hledat v Bohu.“

Roku 1631 Lešno zasáhla morová nákaza. Místní lidé byli jednak nezkušení a jednak pověřiví. Hledali viníka, sváděli pohromu na kdekoho, na sebe navzájem, a především

na nemocné. Také se k nim podle toho chovali: vyháněli je z města, nebo naopak zavírali v domech, kde nemocní bez pomoci hrozným způsobem umírali. Komenský – jinak člověk mírné povahy – se velmi hněval. Copak takto se chová věřící křesťan? Napsal k této příležitosti stručný spis Zpráva kratička o morním nakažení, kde vysvětluje, jak se mají křesťané ujímat nemocných a umírajících lidí. Kromě praktických rad hygienických a lékařských, objasňuje také teologii – skutečnost věčného života je zdrojem síly tváří v tvář smrti. Jednota bratrská tenkrát v Lešně prokázala opravdovost své víry na skutecích milosrdenství.

Věci mají tendenci se kazit. Kazí se salám, kazí se banán, vzduch nebo zub. Co ale když se kazí charakter? Člověka nelze opravit tak snadno jako porouchanou věc nebo stroj. Člověk má rozum, vůli, srdce, vzpomínky, minulost... Komenský věřil, že má také budoucnost, že člověka je možné napravit pro věčnost. Je-li příčinou pokažení skutečnost, že člověk ztratil vztah se svým Stvořitelem, pak náprava bude spočívat v obnově tohoto vztahu. Bůh sám jde člověku vstříc, přichází do světa lidí v lidsky srozumitelné podobě jako člověk, Ježíš Kristus. Nespílá, nehubuje, není rozčarován nebo zaskočen lidským zlem – vždyť právě kvůli němu přišel. Bere ho na sebe a přemáhá ho. Svou obětí dokládá, že láska je silnější než smrt. Získává srdce člověka, aby samo od sebe zatoužilo či se dokonce zamilovalo do toho, co je dobré, pravdivé a krásné. To nelze vynutit. Láska se získává pouze láskou. Proto se Spasitel obětuje za vše, co kdy člověk pokazil. Lidské srdce odpovídá prosbou za odpuštění. Jen povýšený člověk věří, že nikdy nic nepokazil, proto nepotřebuje prosit za odpuštění. A proto mu odpuštěno nebude. Ale ten, kdo prosí, tomu bude dáno, otevřeno, odpuštěno, smířeno, uzdraveno. A komu je odpuštěno, umí odpouštět druhým. Smíření s Bohem má tak nedozírné důsledky na mezilidské vztahy. Komenský mnohokrát opakuje, že člověku je dána vnitřní dychtivost po nejvyšším dobru. Přirozená touha ctít někoho, kdo je lepší než já, se však v člověku kazí vlivem nepřirozené touhy po tom být roven Bohu. Skrze různé modly člověk vlastně uctívá sebe. Člověk pak podle Komenského „upadá v nečlověka“. Všechny války, násilí, utrpení, pověry a zmatenosti jsou dle Komenského důsledkem onoho nežádoucího zakřivení do sebe.

Komenský se zabýval také otázkou různých náboženství. Všechna náboženství nějak odpovídají na tři fundamentální otázky:

- 1) Původ člověka, odkud jsme?
- 2) Smysl člověka, proč tu jsme?
- 3) Život člověka, kam směřujeme?

Různá náboženství odpovídají různě. Je třeba učit se rozlišovat, co jednotlivá náboženství učí. Podle toho, čemu věříme, takoví jsme.

Komenský vyzývá své čtenáře k tomu, aby v této otázce naslouchali druhým: „Zbožnost, která nás má činit podobnými Bohu, by měla být něčím zcela laskavým. Jak se tedy může stát, že nemůžeme snést ty, kteří se od nás svou vírou odlišují? ... Držím se právě já jednoho jediného pravého a spásného náboženství? Doufám v to ovšem, ale i jiní doufají, že kráčeji správnou cestou. A tak je třeba zkoumat, kde je pravda a kde omyl. Ale zkoumat to, rozlišit a rozhodnout nebudu moci, dokud nepoznám, jaký názor mají ostatní. Musím to tedy poznat a musím být připraven přijmout, cokoli naleznu lepšího.“

Trápily ho náboženské spory, kterých byla tehdejší Evropa plná a které byly také příčinou jeho odchodu z rodné země. Východisko viděl v tom, aby se změny děly od věcí podstatných, “ neboť reformovat jen obřady či vnější věci je tolik, jako odívat nemocného krásným šatem, potřebuje-li pronikavého léčení. ... Obecná náprava nepůjde kupředu, nenapraví-li se jednotlivci každý zvlášť; vždyť souhrn se skládá z jednotek. Obnovení jednotlivého člověka se nazývá znovustvořením neboli znovuzrozením.“

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také.“ Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři. Přímluvná modlitba není pouze předkládáním seznamu našich žádostí Bohu, ale ochota vyjít vstříc a být Bohu k dispozici, pokud i mě chce použít k jejich vyslyšení. Je vyjádřením vztahu s Bohem i lidmi.

Vaše sestra Lidka Hadačová

V březnu 2020 společně prosíme za:

- to, aby Bůh „posypal naše rty solí“, abychom po něm žíznil
- za vnitřní dychtivost po Bohu
- to, abychom se učili přebývat v Boží přítomnosti a modlitbě, která pro nás nebude pouhou povinností a výkonem, ale prostorem, kde v upřímnosti otevíráme své zápasy i otázky a hluboké rozhovory s těmi, kdo věří jinak než my, nebo nevěří vůbec
- naše nevěřící přátele, aby je Bůh oslovil a přitáhl k sobě evangelizační aktivity farností a církví v našich městech
- naše opravdové postní pokání a vnitřní proměnu
- naše letošní katechumeny, připravující se na křest dospělých.

Amen.

BOHOSLUŽBY V BŘEZNU 2020

BOHOSLUŽBY V BŘEZNU 2020				
Neděle – 1. neděle Postní <i>Text evangelia: Matouš 4, 1-11</i> <i>Zpíváme píseň: 238</i>	1.3.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň úřadu městyse
Pátek	6.3.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	7.3.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu

Neděle – 2. neděle Postní <i>Text evangelia: Jan 3, 1-17</i> <i>Zpíváme píseň: 246</i>	8.3.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	13.3.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	14.3.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 3. neděle Postní <i>Text evangelia: Jan 4, 5-42</i> <i>Zpíváme píseň: 235</i>	15.3.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	20.3.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	21.3.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 4. neděle Postní <i>Text evangelia: Jan 9, 1-41</i> <i>Zpíváme píseň: 244</i>	22.3.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	27.3.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	28.3.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 5. neděle Postní <i>Text evangelia: Jan 11, 1-45</i> <i>Zpíváme píseň: 238</i>	29.3.	8:00	Boskovice	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768, e-mail: fararmartin@email.cz; www. drevenykostelik.cz
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800
E-mail fararmartin@seznam.cz NEFUNGUJE. Prosím pište na fararmartin@email.cz

Nakonec něco pro usmání a zamyšlení:

Malý synek faráře se ptá: „Taťko, všiml jsem si, že se vždycky v neděli ráno před kázáním posadíš a sklóníš hlavu. Co to děláš?“

„Prosím našeho Pána, aby mi dal dobré kázání,“ vysvětluje otec.

„A proč to tedy neuděláš?“